

Sygn. akt III AUa 1403/10

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 15 marca 2011 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSA Antonina Grymel (spr.)

Sędziowie SSA Urszula Żak

SSA Lena Jachimowska

Protokolant Ewa Bury

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2011r. w K.

sprawy z odwołania K. N. (K. N.)

przeciwko Z. U. S. O. w Z.

o wysokość świadczenia

na skutek apelacji Z. U. S. O. w Z.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G.

z dnia 26 kwietnia 2010r. sygn. akt VIII U 370/10

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu -
Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. do ponownego rozpoznania.**

/-/SSA U. Żak
Sędzia

/-/SSA A. Grymel
Przewodniczący

/-/SSA L. Jachimowska
Sędzia

Sygn. akt III AUa 1403/10

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 stycznia 2010 Z. U. S. O. w Z. przyznał K. N. poczynając od 1 grudnia 2009 emeryturę. Do ustalenia wysokości świadczenia uwzględniono 26 lat i 10 miesięcy okresów składkowych oraz 5 lat i 3 miesiące okresów nieskładkowych. Obliczając wysokość emerytury do 239 miesięcy pracy górniczej zastosowano przelicznik 1,2.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i zastosowania przelicznika 1,2 do jego pracy górniczej na stanowisku nadsztygara górniczego w okresie od 1 października 2004 do nadal podnosząc, iż w tym czasie swoją pracę stale i w pełnym wymiarze wykonywał na odkrywce przy zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu i transporcie nadkładu i węgla w tzw. układzie KTZ.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wskazując, iż na powyższy okres pracy ubezpieczony nie przedłożył wykazu dniówek przepracowanych w pełnym wymiarze godzin na odkrywce węgla brunatnego.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2010 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przeliczył ubezpieczonemu okres pracy górniczej od dnia 1 października 2004 do dnia 14 grudnia 2009 według przelicznika 1,2, oddalając odwołanie w pozostałej części.

Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika, iż K. N. w grudniu 2009 złożył wniosek o emeryturę górniczą. Wykazał, że w okresie od 6 lipca 1982 do nadal jest pracownikiem K. W. B. "B." w R.. Pracę górniczą wykonywał od 9 marca 1984 do 9 sierpnia 2004 pracując na stanowisku sztygara zmianowego oddziału związanego z utrzymaniem ruchu. Od 1 października 2004 wykonuje pracę na stanowisku nadsztygara górniczego, tj. pracę wymienioną w zarządzeniu nr 9 MPiH z dnia 23 grudnia 1994 w załączniku nr 3, lit. B, poz. 1. Ustalając wysokość emerytury odwołującego organ rentowy do jej ustalenia przyjął przelicznik 1,2 do okresu pracy górniczej od 9 marca 1984 do 9 sierpnia 2004. Do okresu pracy na stanowisku nadsztygara górniczego nie zastosował przeliczników górniczych.

Sąd I instancji podał także, iż z dniem 10 sierpnia 2004 ubezpieczony objął stanowisko starszego inspektora w Dziale Zagospodarowania Kopalni, natomiast z dniem 1 października 2004 – stanowisko nadsztygara górniczego w Centrum Operatywnego Kierowania Ruchem. Z zakresu jego obowiązków wynika, że jako przełożony oddziałów górniczych miał między innymi za zadanie kontrolować i nadzorować prawidłowe wykorzystanie maszyn i urządzeń, koordynować pracę oddziałów górniczych na zmianie, sprawdzać i kontrolować stanowiska pracy.

Odwołujący posiadał zatwierdzenie WUG na stanowisko osoby kierownika ruchu zakładu górniczego w zakładach górniczych odkrywkowych.

W okresie od lipca 2006 do daty złożenia wniosku o emeryturę na zmianę pełnił stanowisko nadsztygara górniczego – zmianowego inżyniera ruchu i nadsztygara górniczego. Stanowisko zmianowego inżyniera ruchu jest stanowiskiem wyższym od stanowiska sztygara zmianowego. W Centrum

Operatywnego Kierowania Ruchem na jednej zmianie zatrudniony jest jeden nadsztygar.

Sąd Okręgowy zwrócił również uwagę, iż ubezpieczony dysponuje biurkiem, jednak jego miejscem pracy jest odkrywka i zwałowisko.

Wskazał nadto, iż rozpoznawał sprawy innych nadsztygarów z K. W. B. "B.". Ich odwołania zostały uwzględnione, jednak apelacje organu rentowego do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie nie zostały rozpoznane.

W oparciu o poczynione ustalenia Sąd uznał, iż odwołanie zasługuje na uwzględnienie. Podkreślił, iż dał w pełni wiarę zeznaniom ubezpieczonego, stan sprawy jest bezsporny między stronami. Odwołujący nie twierdził, iż pracował w pełnym wymiarze na odkrywce.

Podniósł, iż zdaniem organu rentowego do pracy nadsztygara górniczego nie można zastosować przelicznika 1,2, ponieważ nie wykonywał on pracy na odkrywce stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Jednak w jego ocenie, ustawa nie stawia takiego wymogu. Gdyby uznać stanowisko organu rentowego za prawidłowe, to na przykład dyrektor kopalni i jego zastępcy nie nabyliby prawa do emerytury górniczej, bo nie wykonywali pracy stale na odkrywce.

Problem pojawił się w związku z brzmieniem art. 51 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z FUS, który stanowi, że przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur, o których mowa w art. 50a lub 50e, stosuje się przelicznik 1,2 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego.

Sąd I instancji przypomniał, iż zagadnienie zaliczania pracy pracowników dozoru w kopalniach węgla brunatnego było przedmiotem rozpoznania Sądu Najwyższego w dniu 8 sierpnia 2007 w sprawie I UZP 3/07 w uzasadnieniu, której wyjaśniono, iż wykonywanie pracy górniczej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce, tj. w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego uwzględniane jest w stażu "do wymiaru" z przelicznikiem 1,2 (art. 51 ust. 1 pkt 4). Warunek pracy "w pełnym wymiarze" jest spełniony, jeżeli umowa o pracę górniczą (art. 50c ust. 1 pkt 1-9) jest zawarta na tzw. pełny etat. Ustawodawca nie wskazał bezpośrednio, kiedy należy uważać, że praca jest wykonywana pod ziemią "stale", nie definiuje jej, ani nie upoważnia do wydania rozporządzenia ustalającego zasady ewidencjonowania tej pracy, nota bene takiego upoważnienia nie było także w poprzednio obowiązującej ustawie z dnia 1 lutego 1983 o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin. W ocenie Sądu Najwyższego, praca pod ziemią wykonywana "stale", to praca, która z natury rzeczy może być tylko pod ziemią, o tym zatem, czy praca jest wykonywana pod ziemią, czy na odkrywce decyduje rodzaj i charakter stanowiska pracy wynikający ze stanowiska uzgodnionego w umowie o pracę (wykaz stanowisk pracy górniczej wykonywanej na odkrywce zawierają załączniki Nr 1 i 2 do powołanego wcześniej rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1994). Podstawą do ustalenia długości okresów pracy górniczej może, więc być wyłącznie umowa o pracę określająca stanowisko oraz lista obecności potwierdzająca faktyczny okres wykonywania pracy.

W rozpatrywanej sprawie wnioskodawca zatrudniony był w KWB "A." na stanowisku pracy zaliczanym do pracy górniczej przez art. 50c ust. 1 pkt 5. Zgodnie z ustawą, okresy pracy określonej w tym przepisie mogły być uwzględniane w stażu "do wymiaru" z przelicznikiem 1,8 jeżeli praca była wykonywana pod ziemią przez co najmniej połowę dniówek w miesiącu, z przelicznikiem 1,4 jeżeli praca była

wykonywana częściowo pod ziemią, częściowo na powierzchni, ale pod ziemią przez okres krótszy niż połowa dniówek w miesiącu oraz z przelicznikiem 1,2 jeżeli praca jest wykonywana na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki, w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalni siarki i węgla brunatnego. Z powyższego wynika, że wnioskodawca, jako osoba zatrudniona na stanowisku dozoru ruchu w kopalni odkrywkowej powinien mieć staż pracy górniczej przeliczony w rozmiarze 1 : 1,2. Gdyby określenie "na odkrywce" rozumieć jako miejsce wykonywania czynności, a nie miejsce zatrudnienia w kopalni odkrywkowej, to pracownicy dozoru ruchu i kierownicy ruchu kopalni byłoby w gorszej sytuacji niż osoby zatrudnione na określonych stanowiskach w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalni siarki i węgla kamiennego, co do których nie ma wymogu, aby pracowali na odkrywce. Zatem rozważania w kwestii ustalenia pojęcia "na odkrywce" (bezpośrednio w wyrobisku czy także na przedpolu) nie mają znaczenia.

Sąd I instancji stwierdził, iż istotnym dla rozpoznania sprawy jest, czy stanowisko, na którym ubezpieczony jest zatrudniony, jest stanowiskiem wymienionym w zarządzeniu nr 9 MPiH z 23 grudnia 1994 w sprawie określenia stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru pod ziemią, w kopalniach siarki i kopalniach węgla brunatnego, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą. W Załączniku nr 3 wymieniono stanowiska zmianowego inżyniera ruchu – w pkt A 8 i nadsztygara górniczego – w pkt B 1. Praca na tych stanowiskach podlega zaliczeniu według przelicznika 1,2, co wynika również z pisma ZUS znak SE-11-7737-14/94 z dnia 5 stycznia 1995.

Zdaniem Sądu, odwołanie należało uwzględnić, bowiem ubezpieczony pracował na stanowisku kierownictwa ruchu i dozoru kopalni węgla brunatnego wymienionym w zarządzeniu MPiH z dnia 23 grudnia 1994. W przypadku wykonywania pracy na tym stanowisku nie jest konieczne przedstawianie wykazu dniówek górniczych, ani świadczenia pracy na odkrywce stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Jako podstawę rozstrzygnięcia powołano art. 477¹⁴ § 2 kpc.

Apelację od przedstawionego orzeczenia wywiódł organ rentowy, zaskarżając wyrok w całości.

Zarzucając, iż zaskarżony wyrok narusza przepisy prawa materialnego, a to art. 51 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przez niesłuszne przyznanie ubezpieczonemu za okres pracy w charakterze nadsztygara górniczego w KWB "B." przelicznika górniczego 1,2, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu podniósł, iż odwołujący domaga się zaliczenia do pracy górniczej swojego stażu na stanowiskach, które nie są wymienione w zarządzeniu nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994, gdzie w załączniku nr 3 wymieniono stanowiska uprawniające do otrzymania przelicznika 1,2, tj. dozorca, nadgórnik, sztygar zmianowy i oddziałowy. Brak natomiast stanowiska nadsztygara górniczego, która to praca jest uznana przez przepisy wykonawcze za pracę górniczą.

Wskazał, iż ustawodawca nie jest zobowiązany do przyznawania wszystkim pracownikom wykonującym pracę górniczą – przeliczników górniczych. Osobom zatrudnionym w kopalniach węgla brunatnego w charakterze osób wyższego dozoru przyznaje się przelicznik górniczy za te miesiące zatrudnienia, w których stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywali pracę na odkrywce. Ubezpieczony takiego zaświadczenia nie przedłożył.

Organ rentowy nie zgodził się także z poglądem Sądu I instancji, że już samo zatrudnienie w kopalni odkrywkowej węgla brunatnego na pełny etat jest równoznaczne z pracą na odkrywce.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego, zmierzająca do wzruszenia zaskarżonego wyroku, zasłużyła na uwzględnienie.

Na etapie postępowania apelacyjnego spór w rozpatrywanym przypadku dotyczy ustalenia wysokości emerytury K. N., w aspekcie możliwości zastosowania do obliczenia świadczenia przelicznika 1,2 do okresu jego pracy górniczej od 1 października 2004 do 14 grudnia 2009.

Stosownie do treści art. 51 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009, nr 153, poz. 1227), przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur, o których mowa w art. 50a lub 50e, przedmiotowy przelicznik stosuje się za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy **na odkrywce** w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego.

Po myśli wspomnianego art. 50c ust. 1 pkt 4 powołanej ustawy za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Z kolei, zgodnie z pkt 5 powyższego przepisu – za pracę górniczą uważa się zatrudnienie pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze porozumienia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego.

Wobec faktu, iż wskazane wyżej podmioty do chwili obecnej nie skorzystały z przyznanej im z mocy powyższych przepisów delegacji ustawowej, w powyższym zakresie w oparciu o art. 194 omawianej ustawy aktualnym pozostaje zarządzenie Nr 9 Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 w sprawie określenia stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru ruchu pod ziemią, w kopalniach siarki i kopalniach węgla brunatnego, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą, którego załącznik Nr 3 zawiera wykaz stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru kopalń siarki i węgla brunatnego, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą.

Poza sporem pozostaje, iż czasie zatrudnienia w K. W. B. "B." S.A. w R. w objętym sporem okresie od 1 października 2004 do 14 grudnia 2009 jako nadsztygar górniczy ubezpieczony wykonywał pracę górniczą na stanowisku wymienionym w

przytoczonym załączniku Nr 3 do zarządzenia Nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994 odpowiednio pod 1 części B.

Faktem jest także, iż u wskazanego pracodawcy odwołujący jest zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy.

Nie sposób jednak przyjąć, jak uczynił to Sąd I instancji, iż samo zatrudnienie w K. W. B. "B." S.A. w R. w pełnym wymiarze czasu pracy uprawnia do uznania, iż w przedmiotowym okresie K. N. swoją pracę nadsztygara górniczego wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce, co uprawnia do zastosowania do tego okresu – do obliczenia wysokości jego emerytury górniczej – preferencyjnego przelicznika 1,2.

Sąd I instancji zdaje się bowiem mylić pojęcia pracy górniczej z pracą górniczą wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce. Ustawa tymczasem stawia nie budzący wątpliwości wymóg pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu na odkrywce jako uprawniający do zastosowania – do obliczenia wysokości emerytury górniczej, preferencyjnego przelicznika 1,2.

Znanym jest oczywiście pogląd Sądu Najwyższego prezentowany w uzasadnieniu uchwały z dnia 8 sierpnia 2007 (II UZP 3/07, OSNAPiUS 2007, nr 23-24, poz. 355), powołany przez Sąd Okręgowy dla poparcia swojego stanowiska, Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie poglądu tego jednak nie podziela.

Istotnie, ustawodawca nie wskazał bezpośrednio, kiedy należy uważać, że praca jest wykonywana na odkrywce stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie definiuje jej, jak również nie upoważnia do wydania aktu wykonawczego ustalającego zasady ewidencjonowania takiej pracy.

Tym niemniej, w ocenie Sądu Apelacyjnego nie można zgodzić się z uznaniem, iż o tym, że praca jest wykonywana na odkrywce decyduje wyłącznie rodzaj i charakter pracy wynikający ze stanowiska uzgodnionego w umowie o pracę.

Brak ustawowej definicji omawianego określenia "pracy na odkrywce" wymaga bowiem, zdaniem Sądu Apelacyjnego, jego wykładni uwzględniającej fakt, iż przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych należy wyklądać w sposób gwarantujący zachowanie celu ich wprowadzenia do porządku prawnego, co wyklucza jakąkolwiek rozszerzającą interpretację.

Gramatyczna wykładnia cytowanego art. 51 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prowadzi tymczasem do wniosku, iż przewidziany nim przelicznik 1,2 znajduje zastosowanie, przy ustalaniu wysokości górniczej emerytury, jedynie do okresów pracy górniczej w kopalni węgla brunatnego i kopalni siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze na określonych we wspomnianym zarządzeniu Nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994 stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa takich zakładów wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce, tj. w miejscu wydobycia nakładu i złoża.

Nie budzi wszak wątpliwości, iż z uwagi na specyfikę kopalni węgla brunatnego będąca udziałem zatrudnionych w niej pracowników praca wykonywana jest zarówno na terenie odkrywki, czyli w miejscu zdejmowania nakładu i złoża oraz jego ładowania i przewożenia, jak również poza tym terenem, co oznacza, iż "odkrywka", nie jest pojęciem tożsamym z "kopalnią węgla brunatnego".

Gdyby, zatem wolą ustawodawcy było przyznanie uprawnienia do zastosowania przedmiotowego przelicznika 1,2 wszystkim pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalni węgla brunatnego, zbędnym byłoby użycie w omawianym przepisie zwrotu "na odkrywce", posłużenie się którym powoduje, iż możliwość zastosowania tego przelicznika dotyczy wyłącznie takich pracowników, którzy swoją

pracę – na stosownych stanowiskach – wykonują w ściśle określonym miejscu w schemacie organizacyjnym kopalni.

Podkreślić przy tym należy, iż również w przypadku pracowników nie należących do dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalni węgla brunatnego omawiany przelicznik 1,2 ma zastosowanie jedynie do takich okresów ich pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 przytoczonej ustawy, która jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce, a nie do każdej pracy wykonywanej w kopalni.

Nietrafnym jest nadto twierdzenie, iż rozumienie określenia "na odkrywce" jako miejsca wykonywania czynności, a nie zatrudnienia w kopalni odkrywkowej, powoduje postawienie w gorszej sytuacji pracowników dozoru ruchu i kierownictwa ruchu kopalni niż pracowników zatrudnionych na określonych stanowiskach w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalni siarki i węgla brunatnego, co do których nie ma wymogu, aby pracowali na odkrywce.

Omawiany art. 51 ust. 1 pkt 4 ustawy nie pozostawia bowiem jakichkolwiek wątpliwości, iż także w przypadku pracowników dozoru ruchu i kierownictwa ruchu zatrudnionych w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, przelicznik 1,2 stosuje się jedynie do takich okresów ich pracy górniczej, która jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce.

Powyższe oznacza tym samym, iż możliwość przyjęcia przedmiotowego przelicznika uzależniona jest wyłącznie od miejsca wykonywania pracy – na odkrywce, a nie od miejsca zatrudnienia w kopalni odkrywkowej.

Wracając na grunt niniejszej sprawy, nie przesądzając zasadności stanowiącego przedmiot sporu żądania, stanowczo stwierdzić należy, iż zebrany materiał dowodowy w postaci jedynie akt osobowych ubezpieczonego oraz jego pobieżnych wyjaśnień, nie daje wystarczających podstaw do przyjęcia, iż w okresie od 1 października 2004 do 14 grudnia 2009 istotnie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy swoją pracę nadsztygara górniczego wykonywał na odkrywce, tj. w miejscu wydobywania nadkładu i złoża, niezależnie od treści rozstrzygnięć zapadłych w innych powołanych przez Sąd Okręgowy sprawach. Tym bardziej, iż Sąd ten pominął zgłoszony w odwołaniu wniosek dotyczący dowodu z zeznań świadków: R. K. i W. H.

Opisany stan rzeczy powodujący w rzeczy samej konieczność przeprowadzenia postępowania w całości, czyni zasadnym uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu, w toku którego koniecznym będzie przeprowadzenie dowodu z zeznań wskazanych świadków, a także ponowne szczegółowe przesłuchanie ubezpieczonego, jak również przeprowadzenie ewentualnych dalszych dowodów wynikających ze stosownej inicjatywy stron.

Nadto, wyjaśnienia wymaga również pewna rozbieżność dotycząca stanowisk zajmowanych przez odwołującego w omawianym okresie. O ile bowiem ze znajdującego się w aktach organu rentowego świadectwa wykonywania pracy górniczej z dnia 14 grudnia 2009 wynika, iż od 1 października 2004 pracuje jako nadsztygar, o tyle dokumenty w jego aktach osobowych wskazują okresowe zajmowanie także stanowiska zmianowego inżyniera ruchu.

Dopiero tak zgromadzony materiał dowodowy pozwoli na stanowcze rozstrzygnięcie o uprawnieniach skarżącego do zastosowania przelicznika 1,2 do okresu pracy górniczej od 1 października 2004 do 14 grudnia 2009.

Mając na względzie omówione luki w materiale dowodowym i ustaleniach Sądu I instancji, Sąd Apelacyjny z mocy art. 386 § 4 kpc orzekł o uchyleniu zaskarżonego wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania.

/-/ SSA U. Żak
Sędzia

/-/SSA A. Grymel
Przewodniczący

/-/ SSA L. Jachimowska
Sędzia